

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Buriana a soudkyně JUDr. Ivany Tomkové a JUDr. Hany Příhodové ve věci

žalobce: **M. S.**, narozený dne XXXX
bytem XXXX, XXXX
zastoupený JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem
se sídlem Bubeníčková 502/42, 615 00 Brno

proti
žalovanému: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČ: 00025429
se sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2

o 220.000 Kč s příslušenstvím,

o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Jihlavě ze dne 20. 12. 2019, č. j. 21 C 167/2015-232,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku III mění tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 67.518 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám JUDr. Radka Ondruše, advokáta se sídlem v Brně, Bubeníčková 502/42.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 3.932,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám JUDr. Radka Ondruše, advokáta se sídlem v Brně, Bubeníčková 502/42.**

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Jihlavě (dále jen „soud prvního stupně“) rozhodl rozsudkem ze dne 20. 12. 2019, č. j. 21 C 167/2015-232, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 120.000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z této částky od 11. 6. 2015 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I). Výrokem II byla zamítnuta žaloba v části, v níž se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 100.000 Kč (správně částky 50.000 Kč) s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 100.000 Kč (správně z částky 50.000 Kč) od 11. 6. 2015 do zaplacení. Výrokem III byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 37.026 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
2. Proti tomuto rozsudku podal odvolání žalobce, které směřovalo pouze do výroku III, jímž bylo rozhodnuto o nákladech řízení mezi účastníky. Podle názoru žalobce je částka 37.026 Kč, která

byla uložena zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení žalobci, určena zcela chybně, správně má být podstatně vyšší, zejména v kontextu s předchozími rozhodnutími soudu prvního stupně i soudu odvolacího. Napadeným rozsudkem bylo dotčeno právo žalobce na spravedlivý proces ve smyslu článku 36 Listiny základních práv a svobod. Rozhodnutí je v rozporu se zásadou legitimního očekávání a v neposlední řadě se zásadou, že soud má rozhodovat stejně ve stejných věcech. Žalobce poukázal na to, že v řízení byl co do základu úspěšný a rozhodnutí o výši přiměřeného zadostiučinění záviselo na úvaze soudu, tudíž mu náleží plná náhrada nákladů řízení. Přesto však soud prvního stupně přiznal úspěšnému žalobci v napadeném rozsudku náklady řízení o více než 40.000 Kč nižší, než v rozsudku původním, který byl následně zrušen dovolacím soudem. Soud prvního stupně rozdílně stanovil výši odměny za úkony právní služby dle advokátního tarifu a napadeným rozsudkem přiznal žalobci náhradu nákladů všech řízení (prvního stupně, druhého stupně a řízení dovolacího) v celkové výši 37.026 Kč, aniž by odůvodnil odlišné vyčíslení nákladů řízení oproti předchozímu zrušenému rozhodnutí. Žalobce namítá, že výrok III rozsudku soudu prvního stupně je nesprávný, nedostatečně odůvodněný, když změna vyčíslení nákladů řízení oproti předešlému posouzení není soudem prvního stupně ani v nejmenším zdůvodněna a tento výrok je založen na nesprávném právním hodnocení věci. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku III zrušil, nebo jej změnil tak, že žalobci bude přiznána náhrada nákladů za celé řízení ve správné výši.

3. Žalovaný se k odvolání žalobce písemně nevyjádřil.
4. Krajský soud v Brně, jako soud odvolací, posoudil odvolání žalobce jako včas podané, k tomu oprávněnou osobou – účastníkem řízení a směřující proti rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné (§ 201, § 202 a § 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal v intencích podaného odvolání rozsudek soudu prvního stupně pouze ve výroku III, jímž bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení mezi účastníky, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo a aniž bylo třeba ve věci nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. e) o. s. ř.), dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné a že jsou dány podmínky pro změnu rozsudku soudu prvního stupně v odvoláním napadeném výroku III.
5. Odvolání žalobce mělo suspenzivní a devolutivní účinky pouze ve vztahu k výroku III, kterým byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 37.026 Kč (§ 206 odst. 3 o. s. ř.). Odvoláním žádného z účastníků nebyl napaden přísudečný výrok I, jímž byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci částku 120.000 Kč s příslušenstvím ani výrok II, jímž byla žaloba částečně zamítnuta. Tyto meritorní výroky rozsudku soudu prvního stupně nabyly samostatně právní moci a nestaly se předmětem přezkumu odvolacího soudu.
6. Poněvadž odvolání žalobce nesměřovalo proti rozhodnutí soudu vydanému ve věci samé, nýbrž pouze do výroku III o nákladech řízení, neuplatní se ustanovení § 205 odst. 2 o. s. ř. o odvolacích důvodech.
7. Z obsahu předloženého spisu se podává, že žalobou doručenou dne 29. 6. 2015 soudu prvního stupně se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 220.000 Kč s příslušenstvím představující přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu. Uplatněný nárok opíral žalobce o tvrzení, že usnesením ze dne 6. 2. 2013, č. j. GI-TC-648-73/2012, zahájila Generální inspekce bezpečnostních sborů, 17. oddělení Brno, pracoviště Jihlava, trestní stíhání žalobce pro přečiny omezování osobní svobody (§ 171 odst. 1 trestního zákoníku) a výtržnictví (§ 358 odst. 1 trestního zákoníku). Žalobce byl obviněn z toho, že napadl P.S. za to, že tento se nepravdivě vydával za účastníka večírku s cílem vylákat alkoholické nápoje. P.S. byl ve stavu silné alkoholové opojenosti a jím popsaný útočník vypadal zcela jinak než žalobce a ve výpovědi P.S. je více než hodinová pauza, kdy si ničeho z proběhlých událostí nepamatuje. Okresní soud v Jihlavě rozsudkem ze dne 27. 1. 2014, č. j. 13 T 166/2013-367, žalobce zprostil obžaloby, poněvadž nebylo prokázáno, že by v obžalobě popsaný skutek spáchal. Následovalo odvolání státního zástupce, o němž Krajský soud v Brně rozhodl zrušujícím usnesením a věc vrátil Okresnímu soudu v Jihlavě, který dalším

rozhodnutím ze dne 5. 5. 2014 uznal žalobce vinným z přečinu omezování osobní svobody a z přečinu výtržnictví, o odvolání žalobce rozhodl Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 24. 9. 2014, sp. zn. 5 To 228/2014, tak, že žalobce zprostil obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že by v obžalobě popsaný skutek spáchal. Žalobce tvrdil, že trestní stíhání znamenalo zcela zásadní a devastující zásah do jeho osobního života, neboť je dlouholetým policistou, je osobou veřejnosti známou a sledovanou a je závislý na svém dobrém jméně. Celá věc byla rozsáhle medializována, poněvadž se jednalo o podezření ze spáchání trestného činu policistou, sdělovací prostředky neinformovaly pravdivě o skutečných událostech a celou věc hodnotily zkresleně, čímž pověst a dobré jméno žalobce byly zničeny. Nemateriální újma, která žalobci ve všech oblastech života vznikla, je nevratná, a proto uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy u žalovaného výzvou ze dne 9. 12. 2014, ten se mu ve stanovisku ze dne 10. 6. 2015 omluvil a přiznal zadostiučinění ve výši 30.000 Kč za nemajetkovou újmu způsobenou trestním řízením. Tato výše poskytnutého zadostiučinění je dle názoru žalobce zcela nedostatečná a z toho důvodu požaduje po žalovaném zaplacení další částky 220.000 Kč, neboť se domáhal přiměřeného zadostiučinění v celkové výši 250.000 Kč.

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě trval na jejím zamítnutí s tím, že omluva ve spojení s finanční satisfakcí v částce 30.000 Kč je v daném případě dostatečná vzhledem k tomu, že trestní stíhání žalobce trvalo přibližně rok a půl, žalobce nebyl omezen na osobní svobodě a neprokázal vznik nemajetkové újmy, která by odůvodňovala přiznání zadostiučinění v požadované výši.
9. Soud prvního stupně rozhodl o nároku žalobce rozsudkem ze dne 11. 4. 2016, č. j. 21 C 167/2015-106, kterým uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 170.000 Kč s příslušenstvím (výrok I), výrokem II zamítl žalobu v částce 50.000 Kč s příslušenstvím a výrokem III uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 57.354 Kč do patnácti dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce. O odvolání žalovaného rozhodl Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 19. 9. 2017, č. j. 17 Co 164/2016-155, tak, že rozsudek soudu prvního stupně v napadeném přisudečném výroku I a souvisejícím výroku III o nákladech řízení jako věcně správný potvrdil a žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 19.844 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce. Tento rozsudek odvolacího soudu napadl dovoláním žalovaný a Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 2. 8. 2019, č. j. 30 Cdo 1141/2018-184, zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 9. 2017, č. j. 17 Co 164/2016-155, jakož i rozsudek Okresního soudu v Jihlavě ze dne 11. 4. 2016, č. j. 21 C 167/2015-106, ve výroku I ve věci samé a ve výroku III o náhradě nákladů řízení a věc v tomto rozsahu vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Poté soud prvního stupně napadeným rozsudkem uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na náhradě nemajetkové újmy částku 120.000 Kč s příslušenstvím, ve zbývající částce 100.000 Kč s příslušenstvím žalobu zamítl (výroky I a II) a o nákladech řízení mezi účastníky rozhodl výrokem III za použití § 142 odst. 3 o. s. ř. tak, že žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 37.026 Kč. Při výpočtu nákladů řízení, resp. odměny zástupce žalobce, vycházel soud prvního stupně z hodnoty jednoho úkonu právní služby ve výši 3.100 Kč dle § 9 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu.
10. Podle ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř., i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí soudu o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu.
11. Vycházejí z výše uvedeného se odvolací soud ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že o nákladech řízení mezi účastníky je v daném případě nutno rozhodnout ve smyslu ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř., podle něhož žalobci, který nebyl ve věci zcela úspěšný, náleží plná náhrada nákladů řízení, neboť co do základu byl úspěšný a rozhodnutí o výši plnění – o výši přiměřeného zadostiučinění - záviselo na úvaze soudu.

12. Při výpočtu odměny advokáta je na místě vycházet z puncta - částky 120.000 Kč, která byla jako přiměřené zadostiucnění soudem prvního stupně žalobci přiznána. Podle § 7 bod 5 advokátního tarifu činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby 5.900 Kč. Z obsahu spisu je zřejmé, že v řízení před soudem prvního stupně učinil advokát žalobce pět úkonů právní služby - převzetí a příprava věci, podání žaloby, vyjádření ve věci samé ze dne 16. 2. 2016, ze dne 7. 4. 2016 a účast na jednání dne 1. 2. 2016. V řízení odvolacím učinil advokát žalobce dva úkony právní služby - vyjádření k odvolání žalovaného a účast na jednání dne 19. 9. 2017. V řízení před soudem dovolacím učinil advokát žalobce jeden úkon právní služby - vyjádření k dovolání žalovaného a v řízení před soudem prvního stupně po zrušení rozhodnutí dovolacím soudem učinil advokát žalobce jeden úkon právní služby - účast na jednání dne 27. 11. 2019. Celkem tedy náleží žalobci odměna za právní zastupování, a to za devět úkonů právní služby po 5.900 Kč dle § 7 bod 5 ve spojení s § 11 odst. 1 advokátního tarifu. K těmto devíti úkonům právní služby náleží devět paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Po navýšení odměny a náhrad hotových výdajů o 21 % DPH (§ 137 odst. 3 o. s. ř.) činí účelné vynaložené náklady řízení žalobce celkovou částku 67.518 Kč.
13. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně v odvoláním napadeném výroku III změnil dle § 220 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 3 o. s. ř. tak, že žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 67.518 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobce.
14. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení se opírá o ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 142 odst. 1 o. s. ř., podle nichž úspěšnému žalobci přísluší právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, které jsou tvořeny odměnou za právní zastupování, za jeden úkon právní služby v poloviční výši 2.950 Kč dle § 11 odst. 2 písm. c) advokátního tarifu. K jedinému úkonu právní služby učiněnému v odvolacím řízení (podání odvolání) přísluší paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Po navýšení odměny a náhrady hotových výdajů o 21% DPH (§ 137 odst. 3 o. s. ř.) činí náklady odvolacího řízení úspěšného žalobce částku 3.932,50 Kč, kterou uložil odvolací soud zaplatit žalovanému tak, jak je uvedeno ve výroku II tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Brno 14. července 2020

JUDr. Ivana Tomková v.r.
členka senátu
za nepřítomného předsedu senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Kristýna Žilincová